

Yāqūb

¹ Yih khat Allāh aur Ḳhudāwand Īsā Masīh ke ḳhādīm Yāqūb kī taraf se hai.

Ḡhairyahūdī qaumoñ meñ bikhre hue bārah Isrāīlī qabiloñ ko salām.

Īmān aur Hikmat

² Mere bhāiyo, jab āp ko tarah tarah kī āzmāishoñ kā sāmnā karnā paṛe to apne āp ko ḳhushqismat samjheñ, ³ kyoñki āp jānte haiñ ki āp ke Īmān ke āzmāe jāne se sābitqadmī paidā hotī hai. ⁴ Chunāñche sābitqadmī ko baṛhne deñ, kyoñki jab wuh takmīl tak pahuñchegī to āp bāliḡh aur kāmil ban jāenge, aur āp meñ koī bhī kamī nahīñ pāī jāegī. ⁵ Lekin agar āp meñ se kisī meñ hikmat kī kamī ho to Allāh se māñge jo sab ko faiyāzī se aur baḡhair jhīrkī die detā hai. Wuh zarūr āp ko hikmat degā. ⁶ Lekin apnī guzārish Īmān ke sāth pesh kareñ aur shak na kareñ, kyoñki shak karne wālā samundar kī mauj kī mānind hotā hai jo hawā se idhar-udhar uchhaltī bahtī jātī hai. ⁷ Aisā shaḳhs na samjhe ki mujhe Ḳhudāwand se kuchh milegā, ⁸ kyoñki wuh dodilā aur apne har kām meñ ḡhairmustaqilmizāj hai.

Ḡhurbat aur Daulat

⁹ Psthāl bhāī Masīh meñ apne ūñche martabe par faḳhr kare ¹⁰ jabki daulatmand shaḳhs apne adnā martabe par faḳhr kare, kyoñki wuh janglī phūl kī tarah jald hī jātā rahegā. ¹¹ Jab sūraj

tulū hotā hai to us kī jhulsā dene wālī dhūp meñ paudā murjhā jātā, us kā phūl gir jātā aur us kī tamām khūbsūratī khatm ho jātī hai. Us tarah daulatmand shaḡhs bhī kām karte karte murjhā jāegā.

Āzmāish

¹² Mubāarak hai wuh jo āzmāish ke waqt sābitqadam rahtā hai, kyoñki qāym rahne par use zindagī kā wuh tāj milegā jis kā wādā Allāh ne un se kiyā hai jo us se muhabbat rakhte haiñ.

¹³ Āzmāish ke waqt koī na kahe ki Allāh mujhe āzmāish meñ phañsā rahā hai. Na to Allāh ko burāī se āzmāish meñ phañsāyā jā saktā hai, na wuh kisī ko phañsātā hai. ¹⁴ Balki har ek kī apnī burī khāhishāt use khīnch kar aur uksā kar āzmāish meñ phañsā detī haiñ. ¹⁵ Phir yih khāhishāt hāmīlā ho kar gunāh ko janm detī haiñ aur gunāh bālīgh ho kar maut ko janm detā hai.

¹⁶ Mere azīz bhāiyo, fareb mat khānā! ¹⁷ Har achchhī nemat aur har achchhā tohfā āsmān se nāzil hotā hai, nūroñ ke Bāp se, jis meñ na kabhī tabdīlī ātī hai, na badalte hue sāyoñ kī-sī hālat pāī jātī hai. ¹⁸ Usī ne apnī marzī se hameñ sachchāī ke kalām ke wasīle se paidā kiyā. Yoñ ham ek tarah se us kī tamām maḡhlūqāt kā pahlā phal haiñ.

Sunanā Kāfī Nahīn Hai

¹⁹ Mere azīz bhāiyo, is kā khayāl rakhnā, har shaḡhs sunane meñ tez ho, lekin bolne aur ḡhussā karne meñ dhīmā. ²⁰ Kyoñki insān kā ḡhussā wuh rāstbāzī paidā nahīn kartā jo Allāh

chāhtā hai. ²¹ Chunānche apnī zindagī kī gandī ādateñ aur sharīr chāl-chalan dūr karke halīmī se kalām-e-muqaddas kā wuh bīj qabūl karen jo āp ke andar boyā gayā hai, kyonki yihī āp ko najāt de saktā hai.

²² Kalām-e-muqaddas ko na sirf sunen balki us par amal bhī karen, warnā āp apne āp ko fareb denge. ²³ Jo kalām ko sun kar us par amal nahīn kartā wuh us ādmī kī mānind hai jo āine men apne chehre par nazar dāltā hai. ²⁴ Apne āp ko dekh kar wuh chalā jātā hai aur fauran bhūl jātā hai ki main ne kiyā kuchh dekhā. ²⁵ Us kī nisbat wuh mubāarak hai jo āzād karne wālī kāmīl sharīat men ghaur se nazar dāl kar us men qāym rahtā hai aur use sunane ke bād nahīn bhūltā balki us par amal kartā hai.

²⁶ Kyā āp apne āp ko dīndār samajhte haiñ? Agar āp apnī zabān par qābū nahīn rakh sakte to āp apne āp ko fareb dete haiñ. Phir āp kī dīndārī kā izhār bekār hai. ²⁷ Khudā Bāp kī nazar men dīndārī kā pāk aur bedāgh izhār yih hai, yatīmon aur bewāon kī dekh-bhāl karnā jab wuh musibat men hon aur apne āp ko duniyā kī ālūdagī se bachāe rakhnā.

2

Tāssub se Khabardār

¹ Mere bhāiyō, lāzim hai ki āp jo hamāre jalālī Khudāwand Isā Masīh par imān rakhte haiñ jānībdārī na dikhāen. ² Farz karen ki ek ādmī sone kī angūthī aur shāndār kapre pahne hue āp kī jamāt men ā jae aur sāth sāth ek gharīb ādmī bhī maile-kuchaile kapre pahne hue andar

āe. ³ Aur āp shāndār kapre pahne hue ādmī par ḳhās dhyān de kar us se kaheñ, “Yahān is achchhī kursī par tashrīf rakheñ,” lekin ḡharīb ādmī ko kaheñ, “Wahān kharā ho jā” yā “Ā, mere pānwoñ ke pās farsh par baiṭh jā.” ⁴ Kyā āp aisā karne se mujrimānā ḳhayālāt wāle munsif nahīn sābit hue? Kyoñki āp ne logoñ meñ nārawā farq kiyā hai.

⁵ Mere azīz bhāiyo, sunēñ! Kyā Allāh ne unheñ nahīn chunā jo duniyā kī nazar meñ ḡharīb haiñ tāki wuh īmān meñ daulatmand ho jāeñ? Yihī log wuh bādshāhī mīrās meñ pāeñge jis kā wādā Allāh ne un se kiyā hai jo use pyār karte haiñ. ⁶ Lekin āp ne zarūratmandoñ kī be'izzatī kī hai. Zarā soch leñ, wuh kaun haiñ jo āp ko dabāte aur adālat meñ ghasīṭ kar le jāte haiñ? Kyā yih daulatmand hī nahīn haiñ? ⁷ Wuhī to Īsā par kufr bakte haiñ, us azīm nām par jis ke pairokār āp ban gae haiñ.

⁸ Allāh chāhtā hai ki āp kalām-e-muqaddas meñ mazkūr shāhī sharīat pūrī kareñ, “Apne paṛosī se waisī muhabbat rakhnā jaisī tū apne āp se rakhtā hai.” ⁹ Chunāñche jab āp jānibdārī dīkhāte haiñ to gunāh karte haiñ aur sharīat āp ko mujrim ṭhahrātī hai. ¹⁰ Mat bhūlnā ki jis ne sharīat kā sirf ek hukm toṛā hai wuh pūrī sharīat kā qusūrwar ṭhahartā hai. ¹¹ Kyoñki jis ne farmāyā, “Zinā na karnā” us ne yih bhī kahā, “Qatl na karnā.” Ho saktā hai ki āp ne zinā to na kiyā ho, lekin kisī ko qatl kiyā ho. To bhī āp us ek jurm kī wajah se pūrī sharīat toṛne ke mujrim ban gae haiñ. ¹² Chunāñche jo

kuchh bhī āp kahte aur karte haiñ yād rakheñ ki āzād karne wālī sharīat āp kī adālat karegī. ¹³ Kyoñki Allāh adālat karte waqt us par rahm nahīñ karegā jis ne khud rahm nahīñ dikhāyā. Lekin rahm adālat par ghālib ā jātā hai. Jab āp rahm kareñge to Allāh āp par rahm karegā.

Īmān Nek Kāmoñ ke Baḡhair Murdā Hai

¹⁴ Mere bhāiyo, agar koī īmān rakhne kā dāwā kare, lekin us ke mutābiq zindagī na guzāre to us kā kyā fāydā hai? Kyā aisā īmān use najāt dilā saktā hai? ¹⁵ Farz kareñ ki koī bhāī yā bahan kaproñ aur rozmarā roṭī kī zarūratmand ho. ¹⁶ Yih dekh kar āp meñ se koī us se kahe, “Achchhā jī, Khudā hāfiz. Garm kapre pahno aur jī bhar kar khānā khāo.” Lekin wuh khud yih zarūriyāt pūrī karne meñ madad na kare. Kyā is kā koī fāydā hai? ¹⁷ Gharz, mahz īmān kāfī nahīñ. Agar wuh nek kāmoñ se amal meñ na lāyā jāe to wuh murdā hai.

¹⁸ Ho saktā hai koī etarāz kare, “Ek shaḡhs ke pās to īmān hotā hai, dūsre ke pās nek kām.” Āeñ, mujhe dikhāeñ ki āp nek kāmoñ ke baḡhair kis tarah īmān rakh sakte haiñ. Yih to nāmumkin hai. Lekin main zarūr āp ko apne nek kāmoñ se dikhā saktā hūñ ki main īmān rakhtā hūñ. ¹⁹ Achchhā, āp kahte haiñ, “Ham īmān rakhte haiñ ki ek hī Khudā hai.” Shābāsh, yih bilkul sahīh hai. Shayātīn bhī yih īmān rakhte haiñ, go wuh yih jān kar khauf ke māre thartharāte haiñ. ²⁰ Hosh meñ āeñ! Kyā āp nahīñ samajhte ki nek āmāl ke baḡhair īmān bekār hai? ²¹ Hamāre bāp Ibrāhīm par ghaur

kareñ. Wuh to isī wajah se rāstbāz ṭhahrāyā gayā ki us ne apne beṭe Is'hāq ko qurbāngāh par pesh kiyā. ²² Āp ḵhud dekh sakte haiñ ki us kā imān aur nek kām mil kar amal kar rahe the. Us kā imān to us se mukammal huā jo kuchh us ne kiyā ²³ aur is tarah hī kalām-e-muqaddas kī yih bāt pūrī huī, “Ibrāhīm ne Allāh par bharosā rakhā. Is binā par Allāh ne use rāstbāz qarār diyā.” Isī wajah se wuh “Allāh kā dost” kahlayā. ²⁴ Yoñ āp ḵhud dekh sakte haiñ ki insān apne nek āmāl kī binā par rāstbāz qarār diyā jātā hai, na ki sirf imān rakhne kī wajah se.

²⁵ Rāhab fāhishā kī misāl bhī leñ. Use bhī apne kāmōñ kī binā par rāstbāz qarār diyā gayā jab us ne Isrāīlī jāsūsoñ kī mehmān-nawāzī kī aur unheñ shahr se nikalne kā dūsrā rāstā dikhā kar bachāyā.

²⁶ Gharz, jis tarah badan rūh ke baḡhair murdā hai usī tarah imān bhī nek āmāl ke baḡhair murdā hai.

3

Zabān

¹ Mere bhāiyo, āp meñ se zyādā ustād na baneñ. Āp ko mālūm hai ki ham ustādoñ kī zyādā saḡhtī se adālat kī jāegī. ² Ham sab se to kāī tarah kī ḡhaltiyāñ sarzad hotī haiñ. Lekin jis shaḡhs se bolne meñ kabhī ḡhaltī nahīñ hotī wuh kāmīl hai aur apne pūre badan ko qābū meñ rakhne ke qābil hai. ³ Ham ghoṛe ke muñh meñ lagām kā dahānā rakh dete haiñ tāki wuh hamāre hukm par chale, aur is tarah ham apnī marzī se us kā pūrā jism chalā lete haiñ. ⁴ Yā

bādbānī jahāz kī misāl leñ. Jitnā bhī baṛā wuh ho aur jitnī bhī tez hawā chaltī ho nāḵhudā ek chhoṭī-sī patwār ke zariye us kā ruḵ ṭhīk rakhtā hai. Yoñ hī wuh use apnī marzī se chalā letā hai. ⁵ Isī tarah zabān ek chhoṭā-sā azu hai, lekin wuh baṛī baṛī bāteñ kartī hai.

Dekheñ, ek baṛe jangal ko bhasm karne ke lie ek hī chingārī kāfī hotī hai. ⁶ Zabān bhī āg kī mānind hai. Badan ke dīgar āzā ke darmiyān rah kar us meñ nārāstī kī pūrī duniyā pāī jātī hai. Wuh pūre badan ko ālūdā kar detī hai, hāñ insān kī pūrī zindagī ko āg lagā detī hai, kyoñki wuh ḵhud jahannum kī āg se sulgāī gāī hai. ⁷ Dekheñ, insān har qism ke jānwaroñ par qābū pā letā hai aur us ne aisā kiyā bhī hai, ḵhāh janglī jānwar hoñ yā parinde, reñgne wāle hoñ yā samundarī jānwar. ⁸ Lekin zabān par koī qābū nahīñ pā saktā, is betāb aur sharīr chīz par jo mohlak zahr se labālab bhārī hai. ⁹ Zabān se ham apne Ḵhudāwand aur Bāp kī satāish bhī karte haiñ aur dūsroñ par lānat bhī bhejte haiñ, jinheñ Allāh kī sūrat par banāyā gayā hai. ¹⁰ Ek hī muñh se satāish aur lānat nikaltī hai. Mere bhāiyo, aisā nahīñ honā chāhie. ¹¹ Yih kaise ho saktā hai ki ek hī chashme se mīṭhā aur kaṛwā pānī phūṭ nikle. ¹² Mere bhāiyo, kyā anjīr ke daraḵht par zaitūn lag sakte haiñ yā angūr kī bel par anjīr? Hargiz nahīñ! Isī tarah namkīn chashme se mīṭhā pānī nahīñ nikal saktā.

Āsmān se Hikmat

¹³ Kyā āp meñ se koī dānā aur samajhdār hai? Wuh yih bāt apne achchhe chāl-chalan se zāhir

kare, hikmat se paidā hone wālī halīmī ke nek kāmōñ se. ¹⁴ Lekin ḵhabardār! Agar āp dil meñ hasad kī karwāhaṭ aur ḵhudḡharzī pāl rahe haiñ to is par sheḵhī mat mārñā, na sachchāi ke ḵhilāf jhūṭ boleñ. ¹⁵ Aisā faḵhr āsmān kī taraf se nahīñ hai, balki duniyāwī, ḡhairrūhānī aur Iblīs se hai. ¹⁶ Kyonki jahān hasad aur ḵhudḡharzī hai wahān fasād aur har sharīr kām pāyā jātā hai. ¹⁷ Āsmān kī hikmat farq hai. Awwal to wuh pāk aur muḡaddas hai. Niz wuh amnpasand, narmdil, farmānbardār, rahm aur achchhe phal se bhārī huī, ḡhairjānibdār aur ḵhulūsdil hai. ¹⁸ Aur jo sulah karāte haiñ un ke lie rāstbāzī kā phal salāmatī se boyā jātā hai.

4

Duniyā se Dostī

¹ Yih laṛāiyān aur jhagaṛe jo āp ke darmiyān haiñ kahān se āte haiñ? Kyā in kā sarchashmā wuh burī ḵhāhishāt nahīñ jo āp ke āzā meñ laṛtī rahtī haiñ? ² Āp kisī chīz kī ḵhāhish rakhte haiñ, lekin use hāsīl nahīñ kar sakte. Āp qatl aur hasad karte haiñ, lekin jo kuchh āp chāhte haiñ wuh pā nahīñ sakte. Āp jhagaṛte aur laṛte haiñ. To bhī āp ke pās kuchh nahīñ hai, kyonki āp Allāh se māngte nahīñ. ³ Aur jab āp māngte haiñ to āp ko kuchh nahīñ miltā. Wajah yih hai ki āp ḡhalat nīyat se māngte haiñ. Āp is se apnī ḵhudḡharz ḵhāhishāt pūrī karnā chāhte haiñ. ⁴ Bewafā logo! Kyā āp ko nahīñ mālūm ki duniyā kā dost Allāh kā dushman hotā hai? Jo duniyā kā dost banāñā chāhtā hai wuh Allāh

kā dushman ban jātā hai. ⁵ Yā kyā āp samajhte haiñ ki kalām-e-muqaddas kī yih bāt betukī-sī hai ki Allāh ḡhairat se us Rūh kā ārzūmand hai jis ko us ne hamāre andar sukūnat karne diyā? ⁶ Lekin wuh hameñ is se kahīñ zyādā fazl bakhshtā hai. Kalām-e-muqaddas yoñ farmātā hai, “Allāh maḡhrūroñ kā muqābalā kartā lekin farotanoñ par mehrbānī kartā hai.”

⁷ Ḡharz, Allāh ke tābe ho jāeñ. Iblīs kā muqābalā kareñ to wuh bhāg jāegā. ⁸ Allāh ke qarīb ā jāeñ to wuh āp ke qarīb āegā. Gunāhgāro, apne hāthoñ ko pāk-sāf kareñ. Dodilo, apne diloñ ko maḡhsūs-o-muqaddas kareñ. ⁹ Afsos kareñ, mātām kareñ, ḡhūb roeñ. Āp kī hañsī mātām meñ badal jāe aur āp kī ḡhushī māyūsī meñ. ¹⁰ Apne āp ko Ḳhudāwand ke sāmne nīchā kareñ to wuh āp ko sarfarāz karegā.

Ek Dūsre kā Munsif Mat Banānā

¹¹ Bhāiyo, ek dūsre par tohmat mat lagānā. Jo apne bhāi par tohmat lagātā yā use mujrim ṭhahrātā hai wuh sharīat par tohmat lagātā hai aur sharīat ko mujrim ṭhahrātā hai. Aur jab āp sharīat par tohmat lagāte haiñ to āp us ke pairokār nahīñ rahte balki us ke munsif ban gae haiñ. ¹² Sharīat dene wālā aur munsif sirf ek hī hai aur wuh hai Allāh jo najāt dene aur halāk karne ke qābil hai. To phir āp kaun haiñ jo apne āp ko munsif samajh kar apne paṛosī ko mujrim ṭhahrā rahe haiñ!

Sheḡhī Mat Mārñā

¹³ Aur ab merī bāt sunēn, āp jo kahte haiñ, “Āj yā kal ham fulāñ fulāñ shahr meñ jāēnge. Wahāñ ham ek sāl ṭahar kar kārobār karke paise kamāēnge.” ¹⁴ Dekheñ, āp yih bhī nahīñ jānte ki kal kyā hogā. Āp kī zindagī chīz hī kiyā hai! Āp bhāp hī haiñ jo thoṛī der ke lie nazar ātī, phir ghāyb ho jātī hai. ¹⁵ Balki āp ko yih kahñā chāhie, “Agar Ḳhudāwand kī marzī huī to ham jieñge aur yih yā wuh kareñge.” ¹⁶ Lekin filhāl āp shekhī mār kar apne ghurūr kā izhār karte haiñ. Is qism kī tamām shekhibāzī burī hai.

¹⁷ Chunāñche jo jāntā hai ki use kyā kyā nek kām karnā hai, lekin phir bhī kuchh nahīñ kartā wuh gunāh kartā hai.

5

Daulatmando, Ḳhabardār!

¹ Daulatmando, ab merī bāt sunēn! Ḳhūb roēn aur giryā-o-zārī kareñ, kyoñki āp par musibat āne wālī hai. ² Āp kī daulat sar gaī hai aur kīre āp ke shāndār kapṛe khā gae haiñ. ³ Āp ke sone aur chāñdī ko zang lag gayā hai. Aur un kī zangālūdā hālat āp ke ḳhilāf gawāhī degī aur āp ke jismon ko āg kī tarāh khā jāegī. Kyoñki āp ne in ākhirī dinoñ meñ apne lie ḳhazāne jamā kar lie haiñ. ⁴ Dekheñ, jo mazdūrī āp ne fasal kī kaṭāī karne wāloñ se bāz rakhī hai wuh āp ke ḳhilāf chillā rahī hai. Aur āp kī fasal jamā karne wāloñ kī chīkheñ āsmānī lashkaroñ ke Rab ke kānoñ tak pahuñch gaī haiñ. ⁵ Āp ne duniyā meñ aiyāshī aur aish-o-ishrat kī zindagī guzārī hai. Zabāh ke din āp ne apne āp ko moṭā-tāzā kar

diyā hai. ⁶ Āp ne rāstbāz ko mujrim ṭhahrā kar qatl kiyā hai, aur us ne āp kā muqābalā nahīn kiyā.

Sabar aur Duā

⁷ Bhāiyo, ab sabar se Ḳhudāwand kī āmad ke intazār meñ raheñ. Kisān par ḡhaur kareñ jo is intazār meñ rahtā hai ki zamīn apnī qīmtī fasal paidā kare. Wuh kitne sabar se ḡharīf aur bahār kī bārishoñ kā intazār kartā hai! ⁸ Āp bhī sabar kareñ aur apne diloñ ko mazbūt rakheñ, kyonki Ḳhudāwand kī āmad qarīb ā gai hai.

⁹ Bhāiyo, ek dūsre par mat burḡburānā, warnā āp kī adālat kī jāegī. Munsif to darwāze par kharā hai. ¹⁰ Bhāiyo, un nabiyoñ ke namūne par chaleñ jinhoñ ne Rab ke nām meñ kalām pesh karke sabar se dukh uṭhāyā. ¹¹ Dekheñ, ham unheñ mubārak kahte haiñ jo sabar se dukh bardāsht karte the. Āp ne Ayyūb kī sābitqadmī ke bāre meñ sunā hai aur yih bhī dekh liyā ki Rab ne aḡhir meñ kyā kuchh kiyā, kyonki Rab bahut mehrbān aur rahīm hai.

¹² Mere bhāiyo, sab se baḡh kar yih ki āp qasam na khāeñ, na āsmān kī qasam, na zamīn kī, na kisī aur chīz kī. Jab āp “Hān” kahnā chāhte haiñ to bas “Hān” hī kāfī hai. Aur agar inkār karnā chāheñ to bas “Nahīn” kahnā kāfī hai, warnā āp mujrim ṭhahreñge.

¹³ Kyā āp meñ se koī musibat meñ phaṅsā huā hai? Wuh duā kare. Kyā koī ḡhush hai? Wuh satāish ke gīt gāe. ¹⁴ Kyā āp meñ se koī bimār hai? Wuh jamāt ke buzurgoñ ko bulāe tāki wuh ā kar us ke lie duā kareñ aur Ḳhudāwand ke nām meñ us par tel maleñ. ¹⁵ Phir imān se kī

gāi duā marīz ko bachāegī aur Ḳhudāwand use uṭhā kharā karegā. Aur agar us ne gunāh kiyā ho to use muāf kiyā jāegā. ¹⁶ Chunānche ek dūsre ke sāmne apne gunāhoñ kā iqrār karen aur ek dūsre ke lie duā karen tāki āp shifā pāen. Rāst shaḳhs kī muassir duā se bahut kuchh ho saktā hai. ¹⁷ Iliyās ham jaisā insān thā. Lekin jab us ne zor se duā kī ki bārish na ho to sārhe tīn sāl tak bārish na huī. ¹⁸ Phir us ne dubārā duā kī to āsmān ne bārish atā kī aur zamīn ne apnī fasleñ paidā kīn.

¹⁹ Mere bhāiyo, agar āp meñ se koī sachchāi se bhaṭak jāe aur koī use sahīh rāh par wāpas lāe ²⁰ to yaqīn jāneñ, jo kisī gunāhgār ko us kī ḡhalat rāh se wāpas lātā hai wuh us kī jān ko maut se bachāegā aur gunāhoñ kī baṛī tādād ko chhupā degā.

Kitab-i Muqaddas
The Holy Bible in Urdu, Urdu Geo Version, Roman
Script

copyright © 2019 Urdu Geo Version

Language: (Urdu)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-05-06

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 7 May 2022

123ff8cb-27b3-5817-a02a-22e67145fd30